

SPANYOLUL TANULNÁNAK MATEKOT

(Petőfi Népe 2005. augusztus 6.)

Spanyol két tanítási nyelvű képzés indulhatna jövő év szeptemberétől a kecskeméti Bolyai-gimnáziumban.

Spanyol-magyar két tanítási nyelvű képzés jelenleg az ország négy középiskolájában működik, Budapesten, Debrecenben, Pécsen és Miskolcon. Szeptembertől azonban már Szegeden is beindítják. A spanyol nagykövetség erre tett javaslatot a kecskeméti önkormányzatnak is. A legutóbbi képviselőtestületi ülésen (július 20-án) a képviselőknek arról kellett dönteniük, hogy Kecskemét éljen-e a lehetőséggel. Az előterjesztésből kiderült: a spanyol nagykövetség szakkönyvekkel, ösztöndíjakkal, továbbképzésekkel segíti az iskolákat, de szintén támogatást nyújt a spanyol oktatási minisztérium is. A spanyol fél – amennyiben az iskolák igénylik – idegen nyelvi lektort és anyanyelvű szaktanárokat biztosít.

A képviselők a képzés beindítása mellett döntöttek. Az erre kiválasztott iskola a Bolyai János Gimnázium, ahol a jelenlegi általános tantervű osztályt bontanák kétfelé, és így jövő szeptembertől fél osztállyal indulna a spanyol-magyar képzés. Az iskola a történelmet, a matematikát, a fizikát és a célnyelvi – azaz spanyol – civilizációt szeretné spanyol nyelven oktatni. Ehhez elsősorban magyar anyanyelvű tanárokat alkalmazna. A vendégtanárok számára az önkormányzatnak kell bútorozott lakást biztosítani. Amennyiben spanyol anyanyelvű tanárok jönnek, úgy a fizetéskülönbözetről Spanyolország gondoskodik. A képviselők kedvező döntése után az iskolának alá kell írnia egy befogadó nyilatkozatot, amit év végéig felterjesztenek a spanyol oktatási minisztériumhoz.

Takács Valentina

BALLAGÁS

Szép hagyomány a Bolyaiban, hogy az **Iskolai Diáksport-kör** kupával és oklevéllel ismeri el azon végzős tanulók, sportolók munkáját, akik a négy év alatt kupagyőzelmeikkel, diákolimpiai bajnoki címeikkel, országos helyezéseikkel öregbítették az iskola hírnevét, szereztek dicsőséget atlétáinknak, kosárlabdázóinknak, röplabdázóinknak, kézilabdázóinknak.

OKLEVELET ÉS KUPÁT KAPOTT:

- **Kovács Benedek:** 12/A osztályos tanuló, diákolimpiai *bronzérmes* kosárlabdázó. **Agárdi Tamás,** 12/A osztályos tanuló, *kétszeres bronzérmes* diákolimpikon kosárlabdázó. **Kelecsényi-Tóth Gyula,** 12/A osztályos tanuló, *kétszeres bronzérmes* diákolimpikon kosárlabdázó. **Kiss Balázs,** 12/A osztályos tanuló, *kétszeres bronzérmes* diákolimpikon kosárlabdázó. **Szivolt Péter,** 12/A osztályos tanuló, *kétszeres bronzérmes* diákolimpikon kosárlabdázó. **Fülöp Hédi,** 11/B osztályos tanuló, a *kétszeres diákolimpiai bajnok* magasugró csapat tagja. **Demeter Éva,** 12/B osztályos tanuló, *kétszeres diákolimpiai bajnok* és *háromszoros ezüstérmes* kosárlabdázó. **Sipka Ágnes,** 12/A osztályos tanuló, a *kétszeres diákolimpiai bajnok* magasugró csapat tagja, és az *ezüstérmes* távolugró csapat tagja.
- **A Bolyai János Gimnázium LEGEREDMÉNYESEBB SPORTOLÓJA** címet 2005-ben **Pintér Szilvia,** 12/B osztályos tanuló nyerte el. A Diákolimpiákon tagja volt a *háromszoros aranyérmes* és *ezüstérmes* magasugró csapatnak és az ezüstérmet és bronzérmet szerzett távolugró csapatnak.

A tanulás, a tanulmányi versenyeken való méltó helytállás az igazi fokmérője a gimnazista létnek. Ebben az évben is több kiváló végzős diáktárs részesült az **APPENDIX ALAPÍTVÁNY TANULMÁNYI ÉS MŰVÉSZETI DÍJAIBAN**.

A felsőfokú nyelvvizsga megszerzéséért az Alapítvány **10-10.000 Ft jutalomban** részesítette a következő tanulókat: **Megyesi Péter**, 12/D osztályos tanuló angolból is, és németből is felsőfokú nyelvvizsgát tett. **Angol nyelvből szereztek felsőfokú nyelvvizsgabizonyítványt: Demeter Éva, Qin Shengjie, Jádi Dániel, Spaics Katalin, és Gaál Anna**, 12/B osztályos tanulók. **Felsőfokú nyelvvizsgát tettek német nyelvből: Berente Erika, Szabó Krisztina**, 12/D osztályos tanulók.

A **TANTÁRGY LEGJOBBJA** címet, és a vele járó 5.000 Ft-os jutalmat **Kémiából Kiss Elek Zoltán**, 12/C osztályos tanuló kapta.

A Kuratórium **5-5.000 Ft-os MŰVÉSZETI DÍJBAN** részesítette **Bernáth Eszter, Marssó Rita és Sárközi Márta**, 12/A osztályos tanulókat.

A Bolyai János Gimnázium **LEGEREDMÉNYESEBB SPORTOLÓJA** címet nyert **Pintér Szilvia**, 12/B osztályos tanuló 5.000 Ft-os jutalmat kapott az Alapítványtól.

Az iskola **LEGEREDMÉNYESEBB CSAPATA** címet a **VI. korcsoportos fiú kosárlabdacsapat** nyerte el a Diákolimpián szerzett országos 3. helyezéseért. Kiss Balázs csapatkapitányt 15.000 Ft-os jutalmat vehetett át a csapat nevében.

A **LEGJOBB TANULÓ** kitüntető címet és a vele járó 15.000 Ft-ot **Megyesi Péter, 12/D** osztályos tanuló kapta, aki a Német nyelvi OKTV-n 9. helyezést ért el.

Az ünnepség végén a végzősök nevében **Bajáki Anett, Tóth Rozália és Megyesi Péter** emlékszalagot tűzött fel az iskolazászlóra. A 2005-ös ballagási a Szózat elénekülésével ért véget.

ALFÖLDY-BORUSS DÁNIEL BÚCSÚBESZÉDE

Mostanában sokszor eszembe jut egyik kedvenc filmem, a Mátrix harmadik részének a mondata: „Minden dolog, aminek kezdete van, véget is ér.”

Így vagyunk ezzel mi is, ballagó negyedikesek, akiknek az életében most lezárult egy korszak. Egy szép korszak. A négy év, amit a Bolyai János Gimnáziumban töltöttünk, gyorsan elszaladt.

Én még emlékszem, amikor az első napon bejöttem az oldalajtón, mert a főkapu javítás miatt be volt zárva, megálltam és megkérdeztem a büfés nénit: – Csókolom, én az Arany János Általános Iskolából jöttem, nem tetszik tudni, melyik a mi termünk? – És tudta! S bár eleinte sokszor összekevertem még, hogy balról kell-e felmenni a kémiai előadóba vagy jobbról. ... Nem, jobbról kell a fizikaiba? Lassan belejöttem, belejöttünk a bolyais életbe.

Rengeteg élményben volt részünk: a gólyabál, a közös karácsonyi esték, bálak, a 15 év – 15 óra kosárgála, a Képzelt riport előadása, az osztálykirándulások vagy legutóbb a szalagavató. Részesei lehettünk annak a bolyais légkörnek, ami miatt oly sokan választottuk négy éve ezt a gimnáziumot. Persze emellett szép eredményeket is elértünk tanulmányi és sportversenyeken, nyelvvizsgák terén is.

Köszönjük tanárainknak a törődést, a türelmet, a szeretetet, azt hogy mindenre megtanítottak, és hogy szemet hunytak kisebb csínytevéseink fölött. Köszönjük szüleinknek, hogy lehetővé tették, hogy egy ilyen nagyszerű iskolába járhassunk, s végig mellettünk álltak, támogattak és biztattak bennünket. Köszönjük az alsóbb éveseknek, hogy az ebédlőben, „önzetlenül” előre engedtek a sorban, és hogy ilyen szépen feldíszítették az iskolát a mai napra.

A mai napra, amely számunkra vég és kezdet. Vége a Bolyai világnak, ahonnan tudást, barátságok és szerelmek élményét és kedves emlékeket viszünk magunkkal a Valóságba kilépve. És lassan visszavonhatatlanul felnövünk, végleg elmaradnak mellőlünk a kísérők és

minden felelősséget magunknak kell vállalni. És végül Bob Dylannek lesz igaza, aki azt mondta: „Csak egyszer vagyunk fiatalok, utána más mentséget kell találnunk.”

PAPP MÁTÉ

BALLAGÁSRA

Négy esztendőt húztunk le együtt
S most itt állunk, nézzük, hogy é'gyütt
Idő kománk zsebre tett kézzel
Kérdjük tőle, hát máris mész el?
Fütyörészve sétál tova
Mellette ballag Jövő
Lova

A csikónkat Múltnak hívják
Hát meg-megrántjuk kantárját
Megnyergeljük és sarkantyúzzuk
A gyeplőt pedig dehogy húzzuk...
...visszanézek, a patkó kopog...
Nyihaházok, s lassan
Elballagok

TANÉVZÁRÓ

Az Appendix Alapítvány a következő tanulókat jutalmazta eredményes tanulmányi, sport, művészeti munkájukért: **A TANTÁRGY LEGJOBBJA** címet és a vele járó 5-5.000 Ft-os könyvtalványt kapja:

Pósfay Péter, 9/C osztályos tanuló nyerte az idén **A FIZIKA LEGJOBBJA** kitüntető címet. A Mikola Sándor tehetségkutató versenyen országos 5. helyet ért el. A Budó Ágoston versenyen megosztott első helyen végzett.

A KÉMIA LEGJOBBJA Batha Dávid, 9/C osztályos tanuló lett. Az Irinyi János kémiaversenyen országos harmadik lett. A Középiskolai Kémiai Lapok feladatmegoldó versenyén ugyancsak harmadik helyet szerzett. A kémián kívül is szép eredményeket ért el. Pl. a Kenguru nemzetközi matematikaversenyen megyei 7., országosan a 31. lett. Dicséretben részesült a Budó Ágoston fizikaversenyen, és megyei harmadik lett a Szakács Jenő fizikaversenyen.

A MATEMATIKA LEGJOBBJA címet **Zarnócz Tamás**, 10/C osztályos tanuló nyerte el. A megyei matematikaversenyen 4. lett, ugyancsak megyei negyedik helyen végzett a Gordiusz matematika tesztversenyen, a Nemzetközi Kenguru matematika versenyen 24. lett.

A TÖRTÉNELEM LEGJOBBJA címet és az 5.000 Ft-os jutalmat **Semperger Éva**, 11/C osztályos tanuló kapja. Kiemelkedő eredményt ért el a történelem OKTV-n, országos 30. helyet szerzett. Ezen kívül osztálymunkájával, kitűnő tanulmányi eredményével és angol nyelvből is szerzett „C” típusú nyelvvizsgájával is kitűnt ebben az évben.

AZ INFORMATIKA LEGJOBBJA Rapavi Kázmér, 9/C osztályos tanuló lett, aki az országos Gábor Dénes Számítástechnikai versenyen 8. helyet szerezte meg.

A NÉMET NYELV LEGJOBBJA címet **Halasi Mária**, 11/D osztályos tanuló nyerte el. Kitartó szorgalmas munkájával résztvevője volt a német nyelvi OKTV országos döntőjének, ahol a 30. helyezést ért el.

A RAJZ ÉS VIZUÁLIS KULTÚRA tantárgy **LEGJOBBJA** ebben a tanévben **Oberna Nóra, 11/C** osztályos tanuló lett. Résztvevője volt a szakirányú országos versenyeknek. Művészettörténetből bekerült a 2. fordulóra, a vizuális versenyen országos 17. helyet ért el. Rajzaival, grafikáival az iskola Bolyai Diák Galéria kiállításán valamennyien találkozhattunk. Legsikerültebb képét a Kecskeméti Lapok Jelenvaló kulturális mellékletében hozta le márciusban.

MŰVÉSZETI DÍJBAN és a vele járó 5.000 Ft-os jutalomban részesült **Nagyhegyesi Zoltán, 9/A** osztályos tanuló. Zoli a Juhász Gyula szavalóversenyen országos 2. helyet szerzett. A megyei Radnóti versmondó versenyen Különdíjat kapott. A területi versmondók találkozóján Arany Toll-díjban részesült. A Katona József szavalóversenyen első lett, ugyancsak első lett a városi Kodály versmondó versenyen. Tevékeny résztvevője volt az iskolai, a városi művészeti rendezvényeknek.

A LEGEREDMÉNYESEBB SPORTOLÓ DÍJAT ebben a tanévben **Vörös Orsolya, 9/A** osztályos tanuló nyerte el. Országos bajnoki címet szerzett távolugrásban, országos bajnok lett magasugró csapattal, országos második helyet szerzett 100 m-es gátfutásban. Jeles tanuló. A magyar utánpótlás válogatott tagja. Orsolya idén nyáron a város képviselőjében részt vesz az atlétikai világbajnokságon, ezért az Alapítvány kuratóriuma további 20.000 Ft-tal támogatja.

A LEGREDMÉNYESEBB CSAPAT DÍJAT ebben a tanévben **a fiú VI. korcsoportos röplabda csapat** nyerte el. Az Alapítvány 15.000 Ft jutalomban részesíti az együttest, amelynek tagjai: **Bokor Gábor, Bondor Tamás, Princz-Jakovics Péter, Gönczi Gergő, Gulyás Gergő, Farkas Bálint, Váradi Zoltán, Huber Ákos, Tigyi Norbert**. Az országos döntőn az All star csapatba válogatták be **Bokor Gábort**. A legtechnikásabb játékos címet **Bondor Tamás** nyerte el.

Az Alapítvány 10.000 Ft-os jutalomban részesíti **Kis Anett, 11/D** osztályos tanulót, aki ebben a tanévben német nyelvből **felsőfokú nyelvvizsgát szerzett**. Emellett angol nyelvből és van középfokú nyelvvizsgája.

Az Alapítvány 10.000 Ft-tal jutalmazza a „Cosa dici” elnevezésű iskolai olasz nyelvi kommunikációs vetélkedő legjobb hat résztvevőjét: A 10. osztályosok kategóriájában **1. lett Kun Dávid, 2. Szalai Anna, 3. Jenei Vilmos**, mindannyian a 10/B osztály tanulói. A 11.-sek kategóriájában **1. lett Szócs Nóra (11/B), 2. Szunyogh Ágota (11/C), 3. Fodor Anna (11/B)**. Ezután került sor a bizonyítványok kiosztására. S az elcsendesült épület pár perc múlva azt jelezte, hogy a Bolyaiban is elkezdődött a nyári szünet.

MAROSVÁSÁRHELYI KERÉKESEK

Szeptember 2-án a kora délutáni órákban ért Kecskemétre a marosvásárhelyi Bolyai Farkas Líceum 15 fős kerékpáros küldöttsége. A Hírös város határában *Néma Attila* tanár úr vezetésével több vállalkozó szellemű bolyais biciklista várta az erdélyi testvériskola delegációját. A Kecskemét testvérvárosából érkezett kerékesek *Jakab Barna Róbert (a delegáció vezetője), Farkas Iván, Farkas Antoinette, Ferenczy Barna, Győrfi Árpád tanárok, Csiki lehel Árpád, Gál Orsolya, Győrfi Zoltán, Marton Júlia Noémi, Márton László, Nagy Attila, Nagy Enikő, Nagy Róbert Barna, Puskás Attila és Ritiu Ion Daniel* tanulók először a polgármesteri hivatalhoz tekertek, ahol a külügyekért felelős alpolgármester fogadta és tájékoztatta őket. Kb. fél kettőkor érkeztek az iskolába, ahol megebédeltek, majd néhány óras városnézésen vettek részt. A tíz marosvásárhelyi diákot, s a hozzájuk csapódó két budapesti biciklistát családok látták vendégül egy éjszakára. Az öt tagú tanárkületet este *dr. Főzőné Timár Éva* igazgatónő és több bolyais tanár látta vendégül az iskolában. A baráti hangvétellő esten részt vett *Dominek Zsolt, Megyesiné Vikor Aranka, Huberné Fekete Elvira,*

Varga Éva, Nagy Józsefné, Kothenczné Kemény Éva, Závori Erika, Janics Zsuzsanna, dr. Kovács István és Fazekasné Helenkár Anita, gazdasági vezető.

A biciklisták több mint 1400 km-t tesznek meg magyarországi Bolyai nevet viselő iskolák felkeresése közben. Kecskemét előtt jártak már Nyíregyházán, Debrecenben, Szerencsen, Salgótarjánban, Budapesten, Ócsán, ahonnan Kecskemétre érkeztek. Innen másnap reggel indultak Érdre, majd Tatabánya, Győr, Mosonmagyaróvár, Szombathely és Nagykanizsa következik. Kerekező programjuk szeptember 10-én ér véget a budapesti Bolyai János Műszaki Főiskolán.

Ez a program is már része volt a 2005. tavaszán Marosvásárhelyen a Bolyai nevet viselő iskolák találkozóján született szövetségi szerződésnek.

„Utunk nyolcadik napján érkeztünk a kecskeméti Bolyai János Gimnáziumba – írta az emlékkönyvbe Farkas Iván -, ahol nagyon kedves kollégákkal és diákokkal találkoztunk. Reméljük, hogy Marosvásárhelyen viszonzzuk majd a szíves vendéglátást.” Ferenczy Barna tanár úr így összegezte itt létüket: *„Szeretném, ha a Bolyai-iskolák között a kapcsolat megszilárdulna hasonló emberi kapcsolatok által, mindnyájunk öröme és felemelkedésére.”*

A kerekesek vezetője, Jakab Barna Róbert emlékkönyv-beírása a következő: *„Nagy-nagy örömünkre szolgált, hogy itt lehettünk a kecskeméti Bolyai János Gimnázium vendégeiként a Bolyaisok Egymásért kerékpártúránk alkalmával. Volt szerencsénk nagyszerű környezetben nagyszerű kollégákkal találkozunk. Reményeink szerint intézményeink között az elkövetkezendő időben gazdag együttműködés fog kialakulni. Köszönjük a vendégszeretetet.”*

2006. áprilisában a salgótarjáni Bolyai János Gimnázium rendezi meg a testvériskolák találkozóját.

GÓLYANAPOK '2005

Már tavasszal elkezdődött a 2005. augusztus 31. – szeptember 2. között megrendezésre került gólyanapok szervezése. A munkában részt vevő lelkes tanárcsapat: *Kothenczné Kemény Éva, Baranyi Éva, Harkai Hajnalka, Huberné Fekete Elvira, Szűcs Orsolya* osztályfőnökök mellett a játékos ismerkedési, művészeti, sport, pedagógiai programokat *Nyitrainé Kühn Claudia, Dömötörné Répási Angéla, Újvári Gábor, Mészáros Marianna* segítette. A vetélkedőt *Varga Éva* és *Závori Erika* tanárnő szerkesztette és vezette. A gólyanapok programját *dr. Kovács István igazgatóhelyettes* koordinálta.

A háromnapos élményt adó program valóban megmozgatta és közelebb hozta a kilencedikeseket legtöbbször egymáshoz. Ez főleg a szeptember 2-i gólyaköszöntőre összeállított színvonalas kiállításon, és a gólyákat köszöntő műsorban látszódott. Első alkalom volt, hogy gólyák vettek részt a művészeti műsorban az őket köszöntő felsőbb évesek között. A versmondó *Révay Lili* és *Kovács Laura*, a zongorista *Lauter Adrienn (mindhárman a „B” osztályból)*, és a labdazsonglőr, dekázó *Hegedűs Imre, 9/C* osztályos tanuló valóban emlékeztető percek okozott valamennyi bolyaisnak.

A gólyaköszöntő műsorában részt vett *Bódi Mátyás, Nagyhegyesi Zoltán, Sándor Péter*, az iskola kamarakórusa *Závori Erika* tanárnő zongorakíséretével, *Túri Veronika* és *Falu Réka* népdaléneklésével, a 10/D-s beat-csapat: *Berente Csaba, Bogár Anna, Simon Adél* és az őket erősítő 9/c-s *Berente Tamás*, a *Ret Rock* együttes, amelynek tagjai között köszönthettük a volt bolyais *Marssó Ritát, Héjjas Krisztiánt*, és rajtuk kívül a zenészeket: *Nusszer Ernőt, Kapás Györgyöt* és *Dósai Dávidot*.

Az egyórás koncert után kezdődött a tornacsarnokban a 9.-sek vidám vetélkedője, amelyen az első helyet a „D”-sek érték el. Második lett a „B”, harmadik a „C” osztály, negyedik helyen végzett az „A” és az „E” osztály.

Vélemények a gólyanapokról

Az „A” osztályból: A gólyanapok színessé tették az iskolakezdést. A feladatok nagyon mókásak, érdekesek voltak. Jó összekovácsolódtam csapatunk a második nap végére. – A tanárok is jónak tűntek – első benyomásra. – A célját elérte a rendezvény. Sikerült jobban megismerkednünk. Én nem változtatnék semmit, így jó! – A pénteki programok, a koncert és a vetélkedő verhetetlennek bizonyult. – Finom volt a torta! De a legizgalmasabb a plakátkészítés volt. – A legjobb a karaoke verseny volt. – A film kevésbé tetszett, de a „belőle” készített plakát jó lett. – Jó ötlet a gólyanapok. – Nekem a pénteki programok, a köszöntő és a vetélkedő tetszettek a legjobban. – Jó volt, hogy az osztályfőnökök is kaptak a vetélkedőn feladatokat! – A gólyanapok jó értelemben „rendkívüli esemény” a 9.-sek számára. – A bolyais fiúk nagyon helyesek. – A kocsma-kérdés a vetélkedőn egy kicsit sunyi volt! – A legjobb a zsámolyos feladat volt. – Nagyon tetszettek a gólyanapok, játszva ismertük meg egymást. Legjobb a gólyaköszöntő volt. – A filmet lecserélném! A koncert és a vetélkedő remek volt. – Az első pillanatban már kedvesség, fiatalosság sugárzott az osztályfőnök arcáról. Barátságosnak tűnt az iskola a gólyanapok alatt. Kellemes csalódtam. Szeretek ide járni. -

A „B” osztályból: Nagyon tetszettek a programok. Nagyon finom volt a torta. Nagyon jól éreztem magam, de az sem baj, hogy vége van. – Nagyon szerencsésnek tartom, hogy bekerülhettem ebbe az iskolába. Az első három nap alatt már éreztem a sokat hallott bolyais légkört. – A feszültségoldásra nagyon jók voltak ezek a napok. A koncert fiatalos, baráti volt. Az első két nap az osztályközösséget, a harmadik a jó hangulatot teremtette meg. Az első benyomásom pozitív. – Az első belépéskor még nem gondoltam volna, hogy a harmadik nap végére már megkedvelem ezt a sulit. A menza összehasonlíthatatlanul jobb, mint előző sulimban. Színvonalas volt a gólyaköszöntő. Félve indultam a tornaterem felé, azt hittem, valami sorsversenyek következnek... Csalódtam, jó volt a vetélkedő. A torta is. Köszönöm az iskolának ezt a nagyszerű programot! – Remek volt ez a három nap! A második naptól féltem, akkor már itt voltak a felsőbb évesek... És nem cikiztek minket, kis gólyákat. Ez jó volt. A Bolyai jobb számomra, mint amit hallottam róla, vagy el tudtam képzelni. – Már az évnyitón meglepetés ért. Mennyire más itt minden, mint az általános iskolában! Csütörtökön és pénteken már valóban nyüzsgött velünk együtt az iskola. Igazi élményt adott ez. A gólyaköszöntőn nagyon sok jó produkciót láttunk, egyre oldottabb lett a hangulatunk. – Be tudok-e illeszkedni? Tetszeni fog az új iskola? A harmadik nap végére igen volt a válaszom. Úgy érzem, jól döntöttem, amikor a Bolyait jelöltem meg az első helyen. A neheze azonban még csak most jön... - Az osztálytársaimmal eddig minden rendben. – Ide jövet izgultam, féltem. Aztán minden meglepően jól sikerült. A napok szinte összefolytak. De jó lenne így élvezni a további éveket is, mint ezeket a napokat! – Élménydús három nap volt. A legélvezetesebb a Ret Rock bemutatója volt. Nálam a „zengő aula” kapja az első helyezést. Köszönjük! – Ilyen jellegű projekttel még nem találkoztam. Élveztem. Tetszett, hogy a műsorral igazi bolyaisokká fogadtak bennünket. A korona a habos torta volt. – Nekem bejött ez a három nap. – A gólyanapok lerövidítették a megismerkedés idejét. Oldódtak az ilyenkor jellemző feszült órák. Örülök, hogy ide vettek fel. Jó az osztályközösségünk – Szorongás nélküli három nap volt. Üdítően rövid, jó volt az évnyitó. A filmvitan meglepett egyes osztálytársak érett véleménye. A Ret Rock hangnyomokat hagyott bennem.

A „C” osztályból: Az egész hétvége jó volt. A pénteki műsor tetszett a legjobban. A nevek megtanulása volt a legnehezebb. – Ismerkedés szempontjából jó dolog a gólyanapok. Hiányoltam a labdás ügyességi feladatokat. Jó ötlet, hogy az osztályfőnököket bevonják a feladatokba. – A kocsmahelyek gyűjtése igazságtalan volt. – A legjobb ebben az iskolában, hogy itt szinte felnőttek tekintenek. Az osztálytársaim jó fejek, sajnos, kevés a lány. A tanárok többsége szimpatikus. – A köszöntő nagyon emlékezetes volt. – Már várom a gólyabált. – Sikeres volt az ismerkedés. Néhány program azonban unalmas. – A Ret Rock sem volt rossz. –Több ilyen programot kellene szervezni! – A vetélkedő pontozási rendszere

elég béna volt. – Az idősek a gimnáziumi éveket dicsérik. Hiszek nekik. Már az első három nap jó benyomást keltett a Bolyairól. – Amikor első nap beléptem, nem tudtam, mi vár rám. Most már tudom. örömteli, hogy a „kicsiket” így készítik fel. Bárcsak az egész év ilyen lenne! **A „D” osztályból:** Az első nap ismerkedéssel telt el. Ettől féltem a legjobban. Pedig nem kellett volna. Még reggel megismerkedtem egy lánnyal, akivel barátnők lettünk. – Egy posztert kellett készítenünk. No, ez hozott össze bennünket a legjobban. Különösen tetszett ez a feladat. Elkészítése közben jókat nevettünk. – A 3. nap volt a csúcspont. Egy mini kiállítással bemutatkoztunk, a felsősök pedig egy pompást műsort adtak. Jó lenne, ha az egész év ilyen hangulatban telne el. – A Csalók megnyerte a tetszésemet. Második nap kreatívkodtunk. Szeretem a kézműves tevékenységet, ezért a 2. nap ajándék volt számomra. A csúcs a koncert és a vetélkedő volt. Nem is gondoltam, hogy az osztályfőnök is kap feladatot. Kösz! Jól éreztem magam. – A gólyanapok elfeledtették az iskolakezdés nehézségeit. Különösen tetszett, hogy nem dobtak be rögtön bennünket a mély vízbe. Az ismerkedésre nagyon jó volt a filmes projekt. A gólyaköszöntőn sokkal többet kaptam, mint vártam. Nagyon jó volt a vetélkedő. Jó volt látni, érezni, ahogy a felsőbb évesek szurkolnak nekünk. Szerintem a legszebb hagyományok közé tartozhatnak a gólyanapok. – A Ret Rockot jó, hogy meghívták. – Még az évnyitó is jó volt, nem volt unalmasan hosszú, mint más iskolákban. – Az első nap délutánjára már teljesen feloldódtam. A gólyaköszöntő volt a legjobb. Én megmondtam, hogy nyerni fogunk. Így is lett! Az osztályom nagyon szimpatikus. – A film igen, a tablókészítés nem fogott meg. Az együttes volt a legjobb a koncerten. A vetélkedőn a karaoke volt a legizgalmasabb. – A győztesnek járó tortát jóízűen megettük. Megnyugodva mentem haza, a jövő héten nem ismeretlen emberek között kell elkezdenem a tanulást. – Az tetszett a legjobban, hogy a gólyanapok programjában mindenki szabadon elmondhatta a véleményét. A felsőbb évesek előadása nagyon szórakoztató volt. A gólyanapok, azt hiszem, elérték céljukat. – Az osztályfőnök már a belépéskor nagyon szimpatikusnak látszott. Az utolsó napon már igazi bolyais diáknak éreztem magam. Hallottam néhány diáktól, hogy itt milyen jól érzik magukat. A három nap bebizonyította, igazuk van. – A gólyanapok után úgy érzem, mintha már régóta ide járnék. – Jó lenne máskor is karaoke versenyt rendezni. – A legnagyobb meglepetést a tanárok szolgáltatták, ahogy részt vettek a programban, a vetélkedőben. Örülök, hogy 9. D-s vagyok. – A gólyanapok nagyon klassz programokkal teltek. Egyedülálló ünnep volt számunkra. – Csak így tovább! – Remek ötlet a vetélkedő. Összekovácsolta még jobban az osztályokat. – Jól kezdődött számomra az iskola!

VÖRÖS ORSOLYA: „A SIKER: MAGAMNAK MEGFELELNI!”

Kecskemét atléta-tehetsége. Méltán büszke rá edzője, *Adamik Zoltán* és jelenlegi iskolája, a Bolyai-gimnázium. 4.79-es átlaggal fejezte be a 9/A osztályt. Szerény, kedves, igazi tinilány – komoly értékekkel. A 2004/2005-ös tanévben tagja volt a diákolimpiai aranyat szerző bolyais magasugró csapatnak. Országos bajnokságot nyert távolugrásban, ezüstérmert nyert a lány távolugró csapat tagjaként, egyéniben pedig a 100 m-es gátfutásban. A magyar utánpótlás válogatott tagja. Az évzárón vette át az **ÉV LEGEREDMÉNYESEBB SPORTOLÓJA kitüntető címet és az Appendix Alapítvány 5.000 Ft-os jutalmát. A nyáron részt vett az atlétikai világbajnokságon, ahol hétpróbában a 12. helyen végzett. Vele beszélgetett Kovács István.**

Hogy érzed magad a Bolyaiban?

– Szeretek ide járni. Az osztállyal viszonylag jól megértjük egymást, és a tanárok is próbálnak normálisan viszonyulni hozzánk.

Eddig, mint jó tanulót és kiváló atlétát tartottak számon Kecskeméten. Sikerült ezt tovább folytatni itt a középiskolában is?

– Úgy érzem, hogy ami tőlem telt, megtettem az általános iskolában és a Bolyaiban is egyaránt. A sport jól megy, és a tanulásban is csak pár tantárgyból rontottam. (4.79)

Számodra mit jelent a siker?

– A siker számomra az, amikor nem másoknak, hanem magamnak tudok megfelelni, és a céljaimat, amiket kitűztem, el tudom érni.

Mióta atlétizálsz? Ki volt a felfedező? Hogyan történt ez? Van családi hagyomány?

– Kb. 4-5 éve atlétikázom. Már negyedikes koromban elkezdtem ismerkedni a sporttal. A mostani edzőm, Adamik Zoltán figyelt fel rám hatodikos koromban egy versenyen. Az ő javaslatára jöttem át Kecskemétre, s így jutottam el a Bolyaiig. A családban sokan sportoltak és sportolnak versenyszerűen és hobby-szinten is.

Van a sportban példaképed?

– Talán azért is, mert én is ezeket a számokat „űzöm”: Carolina Klüft hétpróbázó és távolugró.

És az életben?

– Az életben nincs igazán példaképem. Nem szeretnék másra hasonlítani, inkább „magam” akarok lenni.

Mi a véleményed a sport fegyelmező erejéről? Formálja a személyiséget?

– A személyiséget formálhatja pozitív és negatív irányba is. Ez egyéntől függ. Fegyelmező hatása is lehet, de az ellenkezője is igaz, pl. a túlzott „felszabadultság” is előjöhethet, mely egyes esetekben rosszul végződhet.

Van kabalád?

– Nincsen. Nem igazán hiszek benne.

– **Kedvenceid? Író, költő:** Evelyn Marsh. **Zeneszerző:** Vivaldi. **Film:** Macska-jaj, Doktor Szöszi. Shrek. **Együttes:** Nagyon vegyes a zenei ízlésem, általában minden műfajban megtalálom a „nekem valót”. **Színész:** Jennifer Aniston és az Olsen-ikrek. **Színész:** Eddie Murphy, Will Smith. **Étel:** Nem vagyok túl válogatós, mindent megeszek. **Ital:** Sprite, Cherry Coke. **Sportegyesület:** A KARC! **Időtöltés, hobbi:** A sport, a barátok, és a bulik. **Tantárgy:** Kémia, matek, tesi. **Edző:** Adamik Zoltán, Simity László. **Tévéműsor:** Barátok közt, Jó barátok. **Ruha, szerelés:** Mindegy hogy mi, csak jól érezzem magam benne.

– **Mi a véleményed a sportoló megbecsüléséről, akár itt az iskolában, akár az életben?**

– Egy sportolóhoz valamilyen módon, de máshogy viszonyul bármelyik ember. Ez lehet pozitív, de találkoztam már rossz visszajelzésekkel is. (Az iskolában még nem.)

- **Fáj, ha kudarc ér? Pl. ha háromszor belépsz ugráskor...! Hogyan tudod újra „felépíteni” magad?**

– Természetesen a kudarc mindenkinek fáj. Ez sajnós emberi tulajdonság. Viszont ez az, ami ösztönöz arra, hogy legközelebb mindent megtegyek annak érdekében, hogy még egyszer ne fordulhasson ilyen elő.

Mi a véleményed korosztályodról, a mai tinikről?

– A mai tinik „hűek” maradnak korukhoz. Különbözőek és érthetetlenek.

Köszönöm a beszélgetést. Sok sikert a továbbiakhoz is!

NAGYHEGYESI ZOLTÁN

„Még sosem voltam ennyire elszánt...”

A 10/A osztályba jár. A múlt év sikereiben gazdag volt számára. A Juhász Gyula országos versmondó versenyen a 2. helyet szerezte meg. A megyei Radnóti-szavalóversenyen közönségdíjat kapott. A Katona-szavalóversenyt megnyerte, csakúgy, mint az Ifjúsági Otthon által szervezett Arany Toll vers- és prózamondó versenyt. Rendszeres résztvevője az iskola és a város művészeti rendezvényeinek. A tanévzárón Művészeti díjban részesítette az Appendix Alapítvány kuratóriuma. Vele és róla beszélgetett Kovács István.

– **Ki a kedvenc költőd?**

– József Attilát szeretem a legjobban.

– **Hogyan választasz verset?**

– Az éppen aktuális költő vagy író könyvét kinyitom és 5-10 oldalankénti lapozgatással keresem a legszimpatikusabb, legideálisabb verset vagy prózarészletet.

– **Szabadon választasz vagy ajánlanak művet?**

– Is-is, mindkettő jellemző.

– **Mióta mondasz verseket?**

– Általános iskola 6. osztályában szerepeltem először egy városi versmondó versenyen, ez volt az első megmérettetésem. (A Móra-szavalóverseny volt ez. A zsűri tagjai pedig Vitéz László és dr. Kovács István voltak. – A szerk.)

– **Ki fedezett fel?**

– Az akkori magyartanárom, mint a legtöbb iskolást.

– **Ki a segítőd? Nem bolyais. Hallhatnánk róla?**

– Fehér Éva. A Kecskeméti Főiskola Tanítóképző Karán beszédtechnikát oktat, és a Lánchíd Utcai Általános Iskolában alsósokat tanít. Előadóművészi diplomája van. Jelenleg a Veszprémi Egyetem színháztörténeti szakán tanul. Elég nagy tudás birtokában van. Úgy gondolom, sokat tanulhatok tőle.

– **Énekelsz is. Kiegészítő ez vagy...?**

– Az éneklés és a versmondás kiegészíti egymást.

– **A pódium és a foci hogyan fér meg egymás mellett? Országos második vagy versmondásban, a bolyais focicsapat az országos elődöntőben 2. lett Szegeden az idén.**

– Nagyon nehezen, sőt egyáltalán nem. Komolyan fontolgatom, hogy az egyiket fel kell adnom.

– **Szurkolsz valakinek? Van-e kedvenc csapatod?**

– Főleg a külföldi focit szeretem, azon belül is a Liverpoolt. A Bajnokok Ligájában való szereplésével belopta magát a szívembe ez a csapat.

– **Melyek a kedvenceid? Költőd? József Attila. Versed? József Attila: Tedd a kezed. Együttesed? B. Brothers. Filmed? A zongorista. Színházi előadásod? Gautier Margit avagy a kaméliás hölgy esete. Könyved? Kornis Mihály: Vigasztalások. Színészed? Németh Kristóf. Színésznőd? Liptai Claudia. Sportolód? Gyurta Dániel. Színed? A kék. Tantárgyad? Ének.**

– **Milyen a kapcsolatod az osztálytársakkal?**

– Szerintem elég jó velük a kapcsolatom, mind a fiúkkal, mind pedig a lányokkal.

– **Lányok...?**

– Jelenleg nincs barátnőm.

– **Ideál?**

– Ideálom sincsen. Fogjon meg egy lányban a kisugárzása, szerintem az a legfontosabb. Valamint az, hogy egy hullámhosszon legyünk.

– **Te egy jókedvű fiatalember benyomását kelted. Vannak-e szomorú perceid?**

- Persze, hogy vannak, mint mindenkinek. Ilyenkor elég elviselhetetlen is tudok lenni.
- **Hogyan dolgozod fel a kudarcot?**
- Ez változó. Attól is függ, milyen téren ér. De átlagosan jól viselem ezeket. Mindig megpróbálom az önsajnálkozásomon felülkerekedni, mert abból sohasem süllhet jó ki. Ilyenkor elmélyedek valamiben, de a rossz hangulat csak pár napig tart.
- **Mit tartasz a sikerről?**
- Azt, hogy és amikor egy komoly munkámat, amiért tényleg sokat tettem, mindent beleadtam és küzdöttem érte, elismerik szóban, tapssal, vagy egy mosollyal, bevallom, jól esik, hiszen ezzel erősítenek meg abban, hogy érdemes csinálni, amit szeretek.
- **És mi a véleményed a gagyiról?**
- Ilyen világban élünk. Én is meg szoktam nézni ezeket a műsorokat, mert csak akkor tudok valamiről véleményt mondani, ha azt láttam. Szerintem, ha olyan hangulata van az embernek, akkor még a színház- és a tévégagyiban is meg lehet találni az izgalmast.
- **Mi leszel, ha nagy leszel?**
- Színésznek készülök, habár van még egy kis időm. Hogy ez megváltozzon...? Viszont sosem voltam még ennyire elszánt!

NAGY DILEMMA

A korosztályunkat leginkább foglalkoztató probléma a továbbtanulás kérdése. Már nagyon fiatalon el kell döntenünk, hogy évekkel később mivel is szeretnénk foglalkozni, és valljuk be, ez nem túl könnyű döntés.

Amióta először átléptük a gimnázium kapuját, azóta egyfolytában azt halljuk, hogy gondolkozzunk azon, milyen érettségi előkészítőt választunk, hol szeretnénk tovább tanulni. Nemcsak a tanárok, a család is megnehezíti a választást. A nagy azt szeretné, hogy tanárok legyünk, a papa pedig, hogy a pénzügyi szakmában helyezkedjünk el. A másik nagy az orvosin látna minket szívesen, a szüleink viszont inkább ügyvédként tudnának minket elképzelni. *Nekünk, diákoknak pedig elképzelésünk sincs.* A matek érdekel jobban vagy inkább a törri? Szeretném-e az ügyvédi pályát vagy az orvosit válasszam?

A legnehezebb helyzetbe akkor kerülünk, amikor tizedikben eldöntjük, hogy a magyar előkészítőt választjuk, és tizenegyedik félévkor rájövünk, hogy nem érdekelnek minket a verselemzések, de nem tudjuk, mihez kezdjünk. Valójában nagyon kevés olyan évfolyamtársunk van, aki tényleg tudja, mit szeretne valójában csinálni a későbbiek folyamán. Ráadásul ránk az új érettségi és felvételi rendszer vár. Izgulunk, hogy emelt szinten vagy csak középszinten érettségizzünk-e, ki tudja, melyikkel járunk jobban. Valószínűleg *az emelt szint éri meg jobban!* A tizenkettedikeseknek a legnehezebb. A nagyira vagy a szüleinkre hallgassunk? Lehet, hogy érdekel minket a történelem, de semmivel sem könnyebb a választás. Legalább hetente teszik fel nekünk a kérdést: *„Mi leszel, ha nagy leszel?”* Egyáltalán miért kell minket ezzel nyaggatni? Miért kell ilyen fiatalon eldönteni, hiszen annyiszor megváltoznak még a döntéseink az évek során? Nagy dilemma ez. *Nem dönthet helyettünk más,* de mi sem tudunk dönteni. Csak abban bízhatunk, hogy az idő megadja rá a választ. Addig is mindenkitől türelmet kérünk, úgyis közölni fogjuk mindenkivel, ha döntöttünk.

KUTYANAPLÓ

A gazdám – szerintem nem túl találóan – *Sheenának* nevezett el. A dokim szerint egy gyönyörű boxer lány vagyok, és nem is szeretnék vele ezen összeveszni.

Kéthónaposan kerültem jelenlegi otthonomba, és már az első pár napban rengeteget rosszkodtam. Kiskoromban a kedvenc hobbim a rágcsálás volt, azóta viszont inkább a szomszéd kutyát szeretem idegesíteni. Az az igazság, hogy egy állandóan izgó-mozgó életerős kutyas vagyok.

Félévesen nagyon megfáztam, a gazdáim is rendkívül aggódtak értem, de a gondos ápolás, a kamillatea, lándzsásútifű szirup és a meleg lakásban eltöltött néhány éjszaka teljesen rendbe hozott.

Kedvenc időtöltésem közé tartozik a labdázás is, bár ennek nem biztos, hogy a labda is örül. Én nem értem, miért, de amint a számba veszem őket, rögtön elkezdnek sisteregni. Szerencsére a kedvencem sokkal kitartóbb, már egy éve játszunk együtt.

A telet nem szeretem. A hideg mindig nagyon megvisel, a takaró sem elég vastag – csak én nem férek be a házba –, a hótól sem tudok szaladgálni a boxomban, a vizem befagy, és nem tudok egy igazán jól játszani.

A tavasz és az ősz a kedvenc évszakom, nyáron nagyon meleg van, bár a strandolást rendkívül élvezem. Napozni is szeretek, közben mindig feltöltődök energiával, amire a sok rosszkodáshoz szükségem van. Ilyenkor többet is játszanak velem, mert meleg van, sokáig van világos, szünetben, amikor otthon vannak, egész nap kint lehetek az udvaron.

Bár nagyon ritkán szoktam autózni, de akkor ki se tudnak szedni az autóból. Mindig nevetnek azon, hogy milyen büszkén ülök az első ülésen. Én igazából olyankor tudomást sem veszek róluk. Fékezéskor néha lecsúszok az ülésről és megütöm magam, de a büszke tartást akkor sem lehet elhanyagolni.

Amint ismét beköszönt a jó idő, elkezdek iskolába járni, ugyanis rám fér egy kis tanulás. Szeretek suliba járni, olyankor nagyon jól eljászunk a kutyakollegákkal. A kúszás a kedvencem, viszont utálok akadályt átugrálni. A láb mellett sétálás nem az erősségem, mindig mennék barátkozni, de azt viszont sohasem engedik. Ráadásul a suliba autóval járunk, szóval tényleg ez a kedvenc elfoglaltságom.

Most másfél éves vagyok, de semmit sem komolyodtam, csak talán nem rágcsálok annyit. Rettentő nagy a mozgásigényem és szerencsére elég sok időt tölthetek az udvaron. A szomszéd vakarccsal sokszor összeveszünk és általában annak látható nyoma marad, most is van egy seb a pofámon.

Remélem, jó kép alakult ki rólam benned, mert én mindezekről függetlenül egy nagyon szeretetreméltó, barátságos kutyas vagyok.

Ábrahám Dóra

„AZT MESÉLD EL, PISTA!”

Kedveseim!

Tudom jól, hogy a kötelező olvasmányok mennyire megkeserítik időnként életünket, életeteket. Nem szeretném a világért sem kritizálni Zrínyi Miklós írói munkásságát, sem megbántani azokat, akik szeretik a műveit, de gondolom, köztetek is akad olyan tanuló, aki a Szigeti veszedelem 150. oldala után már csak arra tud gondolni, mennyivel jobb lenne most a haverokkal...

Higgyétek el, én teljesen megértelek benneteket. Éppen ezért különösen nagy örömmel ajánlom a figyelmetekbe a XX. századi magyar irodalom egyik legnagyobb alakját,

akinek írásművészetét talán a „különc”, a „szórakoztató”, a „szellemes” – az ABSZURD jelzővel illethetnénk. Bizony-bizony, Örkény Istvánról van szó.

Az ő könyveire szeretném felhívni a figyelmeteket, s ezek mellett most egy előadásra, amit – azt hiszem – nem lehet kihagyni.

A műsor címe „Azt meséld el, Pista!”, melynek szövegét Mácsai Pál és Bereményi Géza állította össze az író saját szavaiból, s könyv formájában is megjelent.

„Mi lenne, ha Örkény István egy nap újra megjelenne, egy színészen, egy színházban, egy este, leülne, venne egy lélegzetet, mesélni kezdené - olykor felállna - az életét, azután megint eltűnne? Ezen az estén az író a színész testét ölti magára.”

Ezt olvashatjuk a színházi tájékoztatón, s tényleg... Az est folyamán megtudhatjuk, milyen nehézségei akadtak Örkény Istvánnak az iskolában irodalomból, milyen vitája volt József Attilával, hogyan esett át zökkenőmentesnek egyáltalán nem nevezhető nászéjszakáján első feleségével, hogyan járta meg, s élte túl az oroszországi GULAGot, s hogy hogyan küzdötte le végül mégis betegsége.

S ezalatt a 120 perc alatt, amíg hallgatjuk 67 év történetét, szépen lassan kialakul bennünk valamiféle kép erről a csodálatosan különc emberről, elfeledve, hogy nem ő maga áll a színpadon, s hogy nem ő mesél; az egész olyan bensőséges, családias, s csak isszuk a szavakat, s sajnáljuk, hogy vége- nem csak az előadásnak....

Én már kétszer részese voltam ennek a csodának, s bármelyik pillanatban megnézném újra és újra. Egyszerűen nem lehet megenni.

Ajánlom tehát figyelmetekbe akár a könyvet, akár a színházi estet, és természetesen Örkény István munkáit. Őt nem lehet nem szeretni.

Ilyen dicshimnusz után, azt hiszem, maga Örkény sem bánná, ha az ő szavaival köszönnék el tőletek:

– Isten veletek, kedveseim!”

Szabó Orsolya